

Utorok 9. januára 2018

Piesne: ES č. 489, 491

Text: Joz 3, 9 – 17

„9Potom Józua povedal Izraelcom: Pristúpte a počujte slová Hospodina, vášho Boha. 10Józua povedal ďalej: Podľa toho poznáte, že živý Boh je uprostred vás a že istotne vyženie spred vás Kanaáncov, Chetejcov, Chivijcov, Perizejcov, Girgášejcov, Amorejcov aj Jebúsejcov. 11Ajhľa, truhla zmluvy Pána celej zeme prechádza pred vami cez Jordán. 12Teraz si vyberte dvanásť mužov z kmeňov Izraela, po jednom z každého kmeňa. 13Keď sa zastavia nohy kňazov, ktorí nesú truhlu Hospodina, Pána celej zeme, v jordánskej vode, vody Jordánu sa pretrhnú a vody zhora tečúce postavia sa ako hrádza. 14Keď sa ľud pohol zo svojich stanov, aby prešiel cez Jordán, kňazi niesli truhlu zmluvy pred ľudom. 15Keď tí, čo niesli truhlu, prišli k Jordánu a nohy kňazov, ktorí niesli truhlu, sa omočili v pokraji vôd - Jordán totiž po celý čas žatvy preplňoval celé svoje riečisko - 16zastavili sa vody zhora tečúce a postavili sa ako hrádza veľmi ďaleko pri mieste Ádám, ktoré je pri Cartáne, a tie, čo tiekli smerom k moru Aráby, t. j. k Solnému moru, sa pretrhli a ľud prešiel naproti Jerichu. 17Vtedy kňazi, ktorí niesli truhlu zmluvy Hospodinovej, pevne zastali na súši uprostred Jordánu a celý Izrael prechádzal po súši, kým všetok ľud neprešiel cez Jordán.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Koľkokrát sme už čítali príbeh o tom, ako sa putujúci Izraelci konečne dostali do zaslúbenej zeme, koľkokrát sme už počúvali tento príbeh, takže sa nám zdalo, že ho dokonale poznáme. A predsa pri každom novom čítaní sa stretávame s toľkými novými podrobnosťami a v úžase stojíme pred týmto svedectvom o Božom vedení, až máme pocit, že je to písané o nás. Vari nie je hľadanie do zaslúbenej zeme našou kresťanskou povinnosťou? Každý deň, každá udalosť, každá radosť i životná skúška, pred ktorou stojíme, je pre nás len novým Jordánom, za ktorým vidíme zaslúbenú zem. Niekedy sa nám zdá, že by sme sa

už mali zastaviť vo svojom hľadaní a putovaní, ale sme nespokojní, znovu putujeme a znovu začíname. A tak často hľadáme za Jordán s nádejou. Chceme dosiahnuť nejaký úspech v živote, chceme mať šťastie, chceme, aby to v našom osobnom i rodinnom živote vyzeralo lepšie – všetci tak ideme do zaslúbenej zeme nových príležitostí, nových začiatkov, nového úsilia. Treba, aby sme mali otvorené oči, aby sme videli, že to, čo Boh svojim verným chystá, bude milosť za milosťou. Nikto nám nemôže vziať, čo nám Boh prichystal. Využime preto čas milosti, ktorý tu máme, lebo raz príde Jordán posledný a posledná zaslúbená zem. Nedá sa to ani opísať slovami. Apoštol Pavel píše, že Boh pripravil tým, čo Ho milujú to, čo oko nevidalo, ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo. Preto tak ľahko spolu s ním môžeme zabúdať na tie veci, ktoré sú za nami, aby sme sa tým usilovnejšie snažili o tie, ktoré sú pred nami. Sme vďační Pánu Bohu za všetko, čo prežívame? Spomeňme si, ako nás viedol Hospodin! Spomeňme si na to, čo dalo nášmu životu nový smer! Zložme svoj hriech pod Kristov kríž a prosme o odpustenie, a nanovo sa tešme zo všetkých zaslúbení – radosť Hospodinova bude našou silou. Amen.

Modlitba:

Všemohúci Bože, Ty si učinil, aby sme mohli pozeráť za Jordán do zaslúbenej zeme s nádejou. Vezmi od nás prekážku našich hriechov, ktoré nás zdržujú na ceste. Prosíme o múdrosť, aby sme videli Tvoj cieľ s nami, aby sme boli otvorení počuť Tvoju vôľu s nami. Daj, nech chodíme tu na zemi vo svetle Ježišovej prítomnosti a aby sme sa v posledný deň prebudili do jasu zaslúbenej zeme. Amen.

Mgr. Katarína Tomčíková, námestná farárka v CZ ECAV Košice-Terasa